

21. møde

Fredag den 16. november 1984 kl. 10.00

Dagsorden:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om, hvordan Danmark i FNs generalforsamling og sikkerhedsråd agter at arbejde aktivt for international afspænding og nedrustning].

Af Pelle Voigt (SF) og Albrechtsen (VS).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.

3) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, lov om den sociale ankestyrelse, bistandsloven m.fl. (Ændring af klagebehandlingen m.v.).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Kapitalforsikring og opsparing i pensionsejemed for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget, lov om folketingsvalg i Grønland, lov om folketingsvalg på Færøerne, lov om kommunale valg og lov om valg til menighedsråd. (Nedsættelse af valgretsaldere).

Af Lenger (VS) m.fl.

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om folkeafstemninger i amtskommuner og kommuner.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om, hvordan Danmark i FNs generalforsamling og sikkerhedsråd agter at arbejde aktivt for international afspænding og nedrustning].

Af Pelle Voigt (SF) og Albrechtsen (VS).
(Forespørgslen anmeldt 13/11 84).

Formanden.

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om musik. (Fremsat 7/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Graversen (S):

Lovforslaget går ud på at udskyde en fastsat revision af musikloven til næste folketingsår.

Musikloven er anerkendt som en af de gode nyskabelser på det kulturelle område. Loven blev sidst revideret i 1981, og revisionen bibragte musiklivet yderligere gode muligheder og forøgede bevillinger, og loven har i sin ret korte levetid medvirket til at sætte en lang række gavnlige musikaktiviteter i gang over hele landet, hvad kulturministeren også gør opmærksom på i sin redegørelse.

Af disse udmærkede aktiviteter vil jeg gerne fremhæve de mange nye musikskoler rundt om i kommunerne, som har været en stor succes. Vi er imidlertid blevet opmærksomme på, at en udsættelse af lovrevisionen måske vil få nogle uheldige bevillingsmæssige følger for støttemulighederne netop til omtalte musikskoler. Jeg henviser her til ministerens svar på en forespørgsel fra finansministeriet den 1. oktober i år, side 14. I det svar anfører ministeren, at der af budget-

[Graversen]

mæssige grunde skal findes kompenserende besparelser på kontiene for musikskoler. Socialdemokratiet håber ikke, at dette medfører en beskæring af aktiviteterne på dette område, og vi vil gerne i udvalget have en nærmere redegørelse for de nævnte budgetmæssige konsekvenser af den foreslåede udsættelse af revisionen, men vi kan i øvrigt gå ind for forslaget.

Fischer (KF):

Vi har i den konservative folketingsgruppe noteret os ministerens bemærkninger til dette lovforslag, og vi deler den opfattelse, at folketetinget vil have et bedre beslutningsgrundlag vedrørende de mange spændende aktiviteter på musikkens område, der foregår, ved at vente med at revidere loven, og derfor kan vi anbefale ministerens forslag.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan også anbefale, at man udskyder revisionen af musikloven. Vi er meget tilfredse med, at man har taget spørgsmålet om turnévirkksomhed, som har optaget os meget, med i bemærkningerne. Vi håber, at man kan finde en løsning, sådan at de forskellige landsdelsorkestre kommer til at turnere noget mere. Vi tilslutter os lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Då SFs ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi ikke er særlig glade for at acceptere, at revisionen af musikloven udskydes. Der var mange nyskabelser i den lov, som det var vigtigt nu at få vurderet og eventuelt få taget op til udbygning eller til forandring. Men da der ikke foreligger noget gennemarbejdet materiale til en gennemgang af lovens virkninger og en eventuel revision, må vi acceptere udskydelsen, dog kun for et år.

Vi er noget fortørnede over, at kulturministeren ikke har sendt forslaget til høring hos statens musikråd, før det blev forelagt for folketetinget. De organer, der nedsættes som sagkyndige rådgivere for ministeren, og som bruger megen tid på deres arbejde, kan man ikke tillade sig at forbigå på den måde, som ministeren her har gjort.

Under udvalgsarbejdet vil vi godt drøfte to ting: dels hvordan landsdelsorkestrene egentlig indfrier deres forpligtelser over for landsdelene, dels hvor længe endnu landsdelsorkestrenes musikere skal finde sig i lønmæssigt at være langt dårligere stillet end musikere i orkestrene i København. Så vidt vi er orienterede, får en musiker ved et landsdelsorkester ca. 50.000 kr. mindre om året end en musiker ved kapellet i Det kgl. Teater. Det vil vi godt vide lidt mere om, for det er åbenbart noget, der har været accepteret nu i 23 år.

I øvrigt kan vi tiltræde lovforslaget, idet vi dog opfordrer til, at der bliver fremsat et forslag til revision af musikloven i folketingsåret 1985-86.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslaget og sige, at vi vil benytte udvalgsarbejdet til at stille en række opklarende spørgsmål, så vi dog kan, om jeg så må sige, forberede den egentlige revision.

Poulsgaard (FP):

Det er ikke nemt at være minister. Det må somme tider være svært. Hun er blevet tvunget til det ene og det andet. Jeg håber i hvert fald, at hun er blevet tvunget til det. Jeg ved ikke, om hun har haft hjertet med.

Og hvad hører vi så nu? Venstrefløjen er utilfreds. Socialdemokratiet siger, at det er en dejlig lov, det er en god lov. Det har vi andre en anden mening om, men all right. Venstre er sådan set også tilfreds, men det vil have mere turnévirkksomhed. Det er egentlig mærkeligt med de regeringspartier. Socialistisk folkeparti bruger bare løs af pengene. Hvor de skal komme fra, rager det en papand. Det forbavser ikke. Men det er fantastisk, at to partier, der slår sig til riddere på, at der skal spares – der skal spares! – venstre og de konservative, også er parate til at pumpe flere penge i det. Hvornår går man ud og siger til den danske befolkning: vi kan ikke sætte skatterne ned, for vi bruger alt for mange penge? Der er ikke én, der drømmer om, at en revision af denne lov gør den billigere for skatteyderne. Nej, tværtimod kom-

[Poulsgaard]

mer det nok til at gå i den retning, som SF ønsker.

Selv om det er en uskik med udsættelse af revisioner, en uskik, at man altid skyder det nogle år længere frem i tiden, så må vi vel hellere tilslutte os det. Vi havde jo gerne set, at man havde lavet en revision af loven, hvis der var chance for at få udgifterne bragt ned, men vi ved, at en revision af loven vil betyde øgede udgifter. På den baggrund må vi jo hellere tilslutte os lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er jo en af de fine dage i dag. Det er da i hvert fald sjældent, vi oplever en så bred tilslutning i folketingssalen til et forslag. Det kunne jo friste til efterligninger, men det skal nu ikke blive en vane.

Der er mange gode grunde til at udskyde denne revision. En af dem er, at der vist ikke rigtig foreligger noget forslag fra og nogen forestillinger hos ret mange om, hvordan en revision i givet fald skulle ske. Det vil jeg gerne sige, det er min klare overbevisning. Det gælder også statens musikråd, og derfor vil jeg da nok indrømme, at det måske skulle have været hørt lidt tidligere, men lovforslaget har været til høring i musikrådet inden fremsættelsen i folketinget, og det havde ingen bemærkninger hertil.

Jeg vil takke ordførerne for tilslutning. Navnlig beundrer jeg hr. Poulsgaards voldsomme engagement i dette forslag. Det er uden sidestykke, at man i den grad kan hidse sig op over så lidt, var jeg lige ved at sige. Men jeg takker for tilslutningen, og vi står selvfølgelig til rådighed med alle oplysninger under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, lov om den sociale ankestyrelse, bistandsloven m.fl. (Ændring af klagebehandlingen m.v.).

(Fremsat 31/10 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Socialdemokratiet har allerede på forhånd givet tilsagn om at støtte de væsentligste dele af dette lovforslag, men der er et par områder, vi må vende os klart imod.

Når vi har fundet det så nødvendigt straks at gøre det klart, at vi vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, skyldes det, at der er et problem i forbindelse med ankesystemet, som overskygger alle andre, og det er de lange ventetider. Ventetiderne gør i mange tilfælde det sociale ankesystem meningsløst og er i virkeligheden et langt større brud på borgernes retssikkerhed, end nogen af de forslag, der er nævnt heri, kunne være. Jeg vil især fremdrage to forhold.

Det ene er den groteske situation, at man først får en afgørelse måneder efter, at det akutte problem er løst. Hvad nytter det, at man anker et afslag om hjælp til vintertøj til børnene, hvis afgørelsen først falder, når sommeren stunder til?

Det andet forhold, jeg vil fremdrage, og som vist er mindre kendt, er, at mange mennesker afholder sig fra at anke, fordi de ikke psykisk er i stand til at leve med måneders uvished.

Vi mener ikke, at de forslag, der går ud på at forenkle sagsbehandlingen i ankenævn, revaliderings- og pensionsnævn og den sociale ankestyrelse, er betænkelige, heller ikke de udvidede beføjelser til formandsafgørelser. Men vi vil selvfølgelig sikre os, at der ikke finder misbrug sted. Her tænker jeg f.eks. på, at forslaget om, at der i den sociale ankestyrelse kun skal medvirke en juridisk ankechef – med den deraf følgende styrkelse af de læge medlemmer – ikke skal kunne omgås ved, at ankecheferne i flæng benytter sig af mulig-